

477/2310.

Дорогий Иван!

Зараз по читанні до Рікна пишу тобі о депутатській справі
жару від Фр. Рікна на двірні жартів & Романука, Ко-
чуро Фред. забивав в тім же ділі. Рухав і йому дешево з
чудесно, а він не поновивав ніки існує по горючі.
Після тих обидань виходить так, що цім депутатство во-
дять за нас Ковальский, а решт. Агродор Иван, котрого навіть
ка, як сам готово Фред. у шумався, і - робить все і в сюди
жк найділывше заколоту, пернокото і замисла, т.е. треба по-
тка протото агент provocateur. Отам Ковальский маб,
жк рідно, вистарайше для депутатів о абдієнцію, - то вжене,
вільно замислювано, и поводив яки кроки в сім напрямі, виходив
що поводив, що був в міністерстві Шалбурган - т.г. На те
депутатів і змисла, що Ковно зокуплені будуть готові, за-
каж тільки Ковальскому і депутатів будуть учуєне
до абдієнції. Літн там Фред. ніякливо мити самому до мі-
ністрів і переконатися, яки годі кроки поведе. Тобкажалося, що
нікто в нашім ділі о депутатів нікого не має, що Ков. по про-
ту Фред. шехав і що впроблені абдієнції мисль іти мисля
примислів устави, т.е. треба погодити погодити до намітництва
з міністерств землів депутатів і так висловити фінковане
так товчок, ояки депутат. тоге провиста, намітнич ждуть отім
реліжцію до міністерства справ внутрішніх, те міністер,
або передають їй мн. обіти, те мн. передають Земельков
Ковому, той Пашфрану і ам тоді можна буде урешкати аб-
дієнцію. Як бачимо, зереж недобачити до ду мого Ков. існує
ва ірешкитися не повинні час. Друга важна річ, се устави
ніки депутатів. Фред. був в тім ділі у Пашфрано і земляков Ков.
і в сюди вольно був на те, що до тої депутатів вистрано то-
дей не тільки найкращих, але і найулікованих
них (die conciliantesten). На те земляк. урядом ждуть
зму: а Ковальский! Звісно бо, що Ков., на яман "zur
factiösen Opposition", зать там самим у чісарі і управит.
персона інградитима. Фред. викарав змисла, що Ков. не
на ренить до властиві депутатів, але мотувані ждуть
самі зловідчу посыл до радні держн., щоб урешкити мисль
до депутат. Ков. в чрств. порохорях з Фред. виходить все

з того погляду, що децять тисяч, то братство він і що він
проти нас і про сиріт, а коли Фред. замить йому, що в нас
таких головних грош. і Шараневих яко сеніор Стантон, він
визнав: а зрештє і фактично був сеніором Стантон, а Шаран.
з моєї ласки житав сеніором Шаран. моя креатура,
один муря!

Фред. розумить, що Ков. і Куларк. будуть паратима перед
абсолютно захомити провізним грош. в свої руки. Що
замить, що тоді хочуть жарити гололобави, що вбрати
провізником і безимном грош. А наші по своїм то,
можі джест, будуть мати головуну голову, так що
перестануть на свій дік то Шаран. и Фред. (ак азі,
кото се) зможуть устроїти все по собі.

Питання того і одна раціональна, і не маючу думе для нас
політична рада, на котру вора Фред. і Романчукови наїдуть,
куб, а не котра готова похитити і менно о ^{раціональній} і без,
принципний членів держави. Радже ось яка: в поденно
до нас ітиштва, о котрим я вимше жадував, муря
бути, як Шаран, поіменовані ви держави, і тільки
ті, що в них будуть поіменовані, будуть зможуть до
царя. Доить би зати, було, як де Шар. Отж. Думи і Ф.
тільки себе утратити, тільки себе поімену,
вам; в такій мурі не тільки Ков. і Кул. зори вше
визнали би, а не надто децять тисяч, в шості думе мур,
мій для царя і управительства держави була би
державно оцінювану політику тих наших і шок,
жараби, що в державі мур обанні і умірковані,
котрі стали чинами неолігархією. о Кілько
Фред. ви іржував зрештє розмова з Ф. земляков,
такій поімену був би царем думе прихильно
чиняти і мур би мати велику вату і великий
вплив на удару цілої мурви.

Ще одна цікава мур. Адольф Дв., котрий наумовила два,
нає свого креатуро і ти думе коритесь, кошта
і планом - вирабите Кашу. хотимі мур сиріт Ково,
ем Румнів - вітких і чуховних, робити Румови держав,
щастя похити, як робили були теж з Куром. Доти,

Кожі авантюри вербував він Фреу, ако ризиково „нафта“,
та, але він по висмію і казав, що з сего виїмав роботу
тілоко бланкати

Оце я писав тобі коротенько виняті і подробиці і
пошляху їх ім шидо; подумали, що урядом потріб,
ми, а коли казрухуєш чорт такого, то не треба
перед загалом розголошувати, то не кажи нікому: то
Фреу урядом і казрухував, щоб він не відкажував,
так розорити відвіданого редактору в зачіпні міко,
я не розуміюся - окрім одного Р. М. Пловчанського.
Залишу тобі тільки те, що вора я замішував Ром, ти
не варто би що-де-що з тих подробиць напечатати
в ділі, - то він казав, що не треба печатати нічого,
але йому - того не казав.

Моя редакция Діккенскаго со сїючасі стїгала у відень,
тих музичних насміх і германі - вкінці Аг. Н. вб і на ч
писав нову. Книгі ще зїтану єї зорук і постарано сь ад
аестетичним реї меморіуми знати з неї Ковіно д-ля шол
ліб каже з мого.

До Ковіно Ково камишу ще мнї. Пловчан

Цілюро ПТЯ

Ще він Фран.

Поверну Кайндарова в негімо дечером
Надіюсь ти ти знаєш бути в Увисті у
Борнїкевича

Зробиш

